

Cognosce te ipsum (Cicéro)

Apdovanoti mokyklinių olimpiadų ir konkursų laimėtojai bei jų mokytojai

Balandžio 22-24 dienomis gimnazijos aktų salėje padėkos raštais buvo apdovanoti gimnazistai, kurie mokyklinėse olimpiadose ir konkursuose užėmė prizines vietas.

Gimnazijos direktorė pasidžiaugė gimnazistais ir jų pasiekimais: „net trečdalis gimnazijoje besimokančių gimnazistų dalyvavo įvairiose mokyklinėse olimpiadose ir konkursuose ir pasiekė puikių rezultatų. Džiaugiuosi jų branda, užsidegimu ir noru tobulėti...“.

Daugiausiai konkursų ir olimpiadų laimėjimų „susižėrė“

Emilis Kračus, I a klasė,

Haroldas Pogojus, II a klasė,

Žygimantas Pudžiūvis, III d klaė,

Lukas Janušas, III e klasė,

Rokas Slančiauskas, IV b klasė

RUBRIKA: ŠIMTAS ĮDOMIŲ FAKTŲ APIE MŪSŲ MOKYKLĄ (tęsinys, pradžia Nr. 3 (124) 2023 m. lapkričio 30 d.)**40 faktas. Geltonasis autobusiukas**

Nuo 2000 metų Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija pradėjo mokyklas aprūpinti autobusiukais, kurie buvo geltonos spalvos, todėl netrukus juos imta vadinti „geltonaisiais autobusiukais“. Tuometinė šalies prezidentė Dalia Grybauskaitė paragino priimti šiuos automobilius kaip valstybės ir Europos Sąjungos dovaną mokyklos bendruomenei ir visiems, norintiems, kad vaikai Lietuvoje saugiai ir greitai atkeliautų į mokyklas, o po pamokų bei užsiėmimų būreliuose taip pat patogiai grįžtų į namus. Mokykliniai autobusiukai skirti toliau kaip 3 km nuo ugdymo įstaigos gyvenantiems vaikams vežioti, taip pat tarnauja išvykoms į renginius ir šalies pažinimui.

2018 m. buvo įteiktas simbolinis – 1000-asis – geltonasis autobusiukas. Jis atiteko Prienų „Revuonos“ pagrindinei mokyklai, kuri tais metais šventė įkūrimo šimtmetį. Iš viso mokyklos jau turi 1060 autobusų, kuriais kasdien į mokyklas atvežama apie 26 tūkst. šalies mokinių.

2014 m. naujųjų mokslo metų išvakarėse mūsų gimnazija gavo Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerijos skirtą 19 vietų mokyklinį autobusą „Volkswagen Crafter“, kurį iki šiol vairuoja Saulius Gabalis. Ši gauta dovana labai palengvino edukacinių išvykų organizavimą, mokinių atvykimą ir išvykimą į namus iš atokesnių vietų nuo gimnazijos.

Tačiau tai ne vienintelė mokyklos transporto priemonė. Dar 1963 m. direktorius pavaduotojo Antanas Skipario bei tėvų komiteto pastangomis buvo įsigytas autobusas KAG ir sunkvežimis. Mokykla džiaugėsi, kad buvo galima organizuoti mokinių ekskursijas po rajoną ir po Lietuvą. Savo mažuoju autobusiuku mokytojai vasarą aplankydavo žymiąsias Lietuvos bei kaimyninių valstybių (Latvijos, Estijos, Kaliningrado srities) vietas.

Nuo 1967 m. mokykloje buvo įvestas mašinų mokslas berniukams. Šį dalyką dėstė A. Skiparis. Tuo metu mokykloje veikė ir automobilininkų būrelis. Šio būrelio mokiniai 1967 m. respublikinėje jaunųjų kūrybos parodoje pristatė pačių sukonstruotą mažalitražę lengvąją mašiną. Laikraštyje „Tarybinis mokytojas“ 1967-05-27 rašoma: „Visų parodos lankytojų dėmesį pirmiausia patraukia Mažeikių vidurinės mokyklos jaunųjų konstruktorių, vadovaujamų mokytojų A. Skipario ir A. Gadeikio, kūrinys. Įdomus jis ne vien dailia išore, bet ir praktinio panaudojimo galimybėmis, turi dubliuotą valdymo mechanizmą ir gali būti naudojamas jauniems automobilininkams mokytis“.

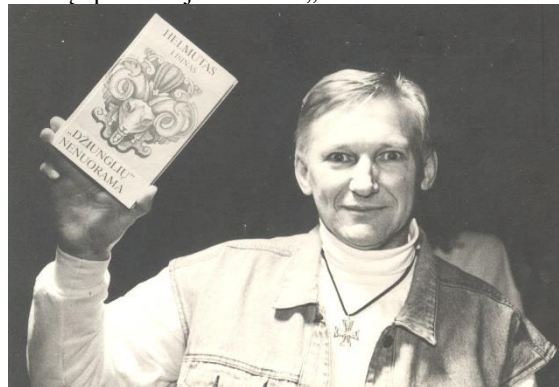
41 faktas. Buvęs mokinys sukūrė lietuvišką žaidimą „Hel-Pongas“

Nekartą mūsų mokykloje lankėsi buvęs auklėtinis Helmutas Lisinas, stalo tenisininkas ir treneris, savo pasiekimais gerai žinomas Lietuvoje ir už jos ribų, lietuviško žaidimo „Hel-Pongas“ sukūrėjas, 1989 m. pirmojo Lietuvoje Vilniaus stalo teniso klubo „Ping-Pong“ įkūrėjas ir prezidentas, nusipelnęs sporto meistras.

Baigęs mokyklą Mažeikiuose, studijavo Valstybinio kūno kultūros instituto Pedagogikos fakultete ir įgijo stalo teniso specializaciją. VII deš. pr. keletą metų dirbo kūno kultūros mokytoju Ukrainų aštuonmetėje mokykloje. Treniruodamasis su savo broliais Valdu ir Edgaru Mažeikiuose, Stoties gatvėje buvusioje sporto salėje 15-metis Helmutas tapo pirmuoju tuometinės SSRS sporto meistru (stalo tenisas). Tai jauniausias meistras Lietuvoje (tarp visų sporto šakų – vyrų grupėje). H. Lisinas spaudai paruošė per 300 straipsnių apie stalo tenisą, išleido 25 stalo teniso katalogus, 8 informacinius bukletus, parašė dvi knygas jaunimui - „Džiunglių nenuorama“ (1994 m.) ir „Paauglio skrydis į pasaulio platumas“ (2011 m.). Išugdė Lietuvos bei tarptautinių čempionatų nugalėtojus bei prizininkus, Europos prizininką, Sovietų sąjungos sporto draugijos čempionus. Yra žaidęs su 36 valstybių sportininkais, teko žaisti su Europos ir Pasaulio čempionais. „Ping-Pong“ klubo sportininkai atstovauja Lietuvos rinkinei pasaulio, Europos, olimpinėse (atrankos) žaidynėse ir kituose tarptautiniuose turnyruose. Lietuviškas „Hel-Pongas“ žaidimas įtrauktas į tūkstantmečio Pasaulio Lietuvių sporto žaidynes. Šis žaidimas tinka visiems – ir vaikams, ir vyresnio amžiaus žmonėms. Populiarindami šį žaidimą auklėtiniai apkeliaavo daugiau kaip 200 Lietuvos miestų ir miestelių, dalyvavo įvairiuose renginiuose.

Už nuopelnus bei ilgametę sportinę veiklą H. Lisinas yra gavęs 38 valstybinius apdovanojimus (neoficialus Lietuvos rekordininkas). Apdovanotas penkiais Lietuvos Respublikos Vyriausybės apdovanojimais, dviem – Lietuvos Respublikos Seimo, šešiais – Lietuvos Olimpino komiteto, penkiais – Kūno

Kultūros Sporto departamento, šešiais – Stalo teniso asociacijos, keturiais - Vilniaus mero ir kt. Amerikos Pasaulio lietuvių sporto asociacija H. Lisiną apdovanojo medaliu „Atkuriai Lietuvai 100“.

2017-09-22 gimnazijoje buvo siekiamas Lietuvos rekordas. Daugiau nei šimtas mokinių, gimnazijos bendruomenės narių bei Mažeikių trečiojo amžiaus universiteto atstovų kelias minutes žongliravo stalo teniso kamuoliukais, kad pasiektų masiškiausio kamuoliukų mušinėjimo rekordą. Šio rekordo iniciatorius – mūsų kraštiečiai ir buvęs mokinys, žinomas stalo tenisininkas Helmutas Lisinas. Jis ta proga atvyko į Mažeikius ir dalyvavo gimnazijos surengtoje akcijoje: paaiškino dalyviams rekordo siekimo principus, taisykles, paskelbė startą.

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

Respublikinių olimpiadų, konkursų dalyviai, laimėtojai

INCANTO I vieta respublikiniame lietuviškos estradinės dainos konkurse „DRAUGAI DRAUGAMS 2024“

Anglų kalbos konkursas
Viltė Bagdonaitė, I c ir Haroldas Pogojus, II a, dalyviai

Nacionalinė ekonomikos ir verslumo olimpiada
Vilius Jančiauskas, III f, dalyvis

Demokratijos žinių konkursas
Rokas Slančiauskas, IV b, finalininkas

33-oji Lietuvos mokinių istorijos olimpiada,
Lukas Janušas, IIIe klasė, dalyvis

Mokslinių-praktinių kūrybinių veiklų konkursas „STEAM pavasaris“
Emilis Kračus, I a, Eneidas Šiliauskas, I e, Orentas Ruseckas, II c – dalyviai, Edvinas Pukelis, II a I vieta

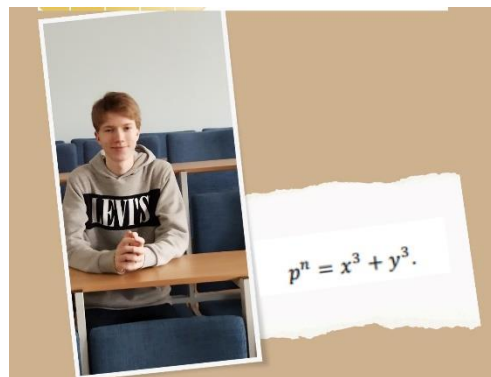
Aida Drazdauskaitė, IV a (mokytoja Genovaitė Valantienė) ir Beatričė Ruikaitė, III d (mokytoja Dalia Pranciulienė) Nacionalinio diktanto finalistės

Regioninė mokinių mokomųjų bendrovių eXpo2024

II c kl. komanda „ORDOGETA“ – Gediminas Kačinskas, Tautvydas Purkėnas, Orentas Ruseckas ir Dominykas Starkus – Inovatyviausios verslo idėjos nominacija ir I vieta

72-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, Haroldas Pogojus, IIa klasė, dalyvis

Vaikinų vokalinis ansamblis „Bros“ konkurso „Dainų dainelė“ laureatai

Merginų vokalinis ansamblis „Incanto“ konkurso „Dainų dainelė“ dalyviai

Erasmus + projekto veiklos

Balandžio 8-oji 1-oji projekto ERASMUS+ diena Košicė dvikalbėje gimnazijoje, kurioje dauguma mokomųjų dalykų dėstomi anglų ir ispanų kalbomis. Turiningos dienos veiklose susipažinome su mokyklos erdvėmis, dalyvavome geografijos, istorijos, programavimo pamokose, novatoriškus ir įdomius eksperimentus mokiniai atliko Steel moksliniame centre, taikydami Actionbound programėlę lankėme žymiausias ir įsimintiniausias Košicė vietas.

2-ąją ERASMUS+ projekto dieną išgyvenome žmogaus, gamtos, kultūros ir ekonomikos dermę per darnųjį vystymąsi: pažintį su Tatrų nacionalinio parko muziejumi, slovākų patiekalų degustaciją, ekoturizmo pradžiamokslį gamtiniame pažintiniame take, biologijos

kūrybinėje pamokoje, susipažinome su verslo galimybėmis saugomoje teritorijoje.

3-ąją ERASMUS+ dieną Košicė gimnazijos organizuojamose veiklose rytą pradėjome pažintimi su slovākų liaudies šokiais ir jų tautiniais rūbais Železiar tautinių šokių ansamblio studijoje, o sugrįžę į gimnaziją mokiniai bendraudami ir bendraudarbiaudami, taikydami teorines žinias ir praktinius eksperimentavimo įgūdžius atliko įtraukius chemijos, fizikos laboratorinius darbus. (Ki)Tokia integruota istorijos-ekonomikos pamoka vyko miesto muziejuje. Dienos veiklas vainikavo Slovakijos lygos ledo ritulio pusfinalio varžybos.

ERASMUS+ projekto 4-ąją dieną Lietuvos ir Slovakijos mokiniai rytą pradėjo Košicės regioniniame amatų centre: molis virto indais, siūlai – juostelėmis, viela ir kukurūzų burbuolių lapai – papuošalais. Dienos mokslams keliai tiesiami buvo gimnazijoje, kur ispanų kalbos pamokoje susipažinome su šalies tradicijomis, tapusiais tarptautiniais ispaniškais žodžiais, o anglų kalbos pamokos labirintais buvome vedžijami po Britų salyno kalbas, angliakalbes pasaulio valstybes.

Paskutinę 5-ąją ERASMUS+ projekto dieną vyko integruotas anglų kalbos, fizikos, chemijos ir geografijos mokymas – žodžiai, jėgos ir mechanizmų veikimas, medžiagos ir uolienos. Solivaro druskos kasyklos muziejuje buvome supažindinti su gavyba ir apdirbimu. Slovakijos opalų kasyklose mokiniai turėjo galimybę ne tik apžiūrėti urvus, bet ir nudžiuginti save rasta is uolienų gabaliukais, kurie juvelyrų rankose gimsta gražiausiais papuošalais. Košicė gimnazijoje apibendrintos ir įsivertintos savaitės mokymų veiklos. Dalyvavome tradicija tampančioje abiturientų organizuotoje kilnioje šventėje, renkant karalių ir karalienę. Savaitės žinios ir patirtis, įgytos mokantis gamtoje ir iš gamtos, dalyvaujant pamokose – sau, kitiems ir gyvenimui!

Vilma Riaukienė, fizikos mokytoja

PROJEK TINĖS GIMNAZISTŲ VEIKLOS, SUSITIKIMAI

Niekada daugiau – Never again – קיינמאל מער

Balandžio 19 d. minima Varšuvos geto sukilimo data – dar kitaip vadinama Yom HaShoah – didvyriško pasipriešinimo nacizmui ir Holokausto aukų diena. Prie GELTONOJO NARCIZO iniciatyvos, kuri daugiau nei dešimt metų vyksta Lenkijoje ir kitose šalyse, šiais metais prisijungėme ir mes su I c klasės gimnazistais. Integruotoje anglų kalbos ir istorijos pamokoje prisiminėme skaudžius istorijos faktus, klausėmės vieni kitų, diskutavome. Ko gali mus išmokyti praeities įvykiai? Kodėl mes ir vėl kartojame tas pačias klaidas?

Kodėl atsirado Geltonojo Narcizo iniciatyva? Ji susijusi vienu iš geto kovotojų ir vienu iš sukilimo vadų – Marek Edelman. Jam pavyko išgyventi, kai 1943 m. gegužės 10 dieną kartu su grupele kovotojų, degant getui, pabėgo iš slėptuvės į Varšuvos neżydišką rajoną ir pasislėpė tarp lenkų – pasipriešinimo judėjimo dalyvių. Po karo jis liko Lenkijoje, tapo kardiologu. Iki jo mirties 2009 metais, kasmet, balandžio 19 d. nepažįstamas žmogus atnešdavo prie jo namų geltonų narcizų. Marek Edelman narcizus padėdavo prie paminklo Geto kovotojams. Geltonų narcizų puokštę padėjome ir mes prie paminklo žydų aukoms atminti.

Rita Meškienė ir Silva Paulauskienė, mokytojos

Gimnazistų susitikimas su NATO komanda

Šiemet minėdami 75-ąsias NATO įkūrimo metines švenčiame ir Lietuvai svarbią sukaktį – 20-ąsias Lietuvos Respublikos narystės NATO Aljanse metines. Lietuva prie NATO prisijungė 2004 m. kovo 29 dieną. Nuo tada jaučiame saugų užsienio partnerių užnugarį ir žinome, kad neliksime vieni iškilus grėsmei.

Balandžio 11 dieną gimnazijoje lankėsi NATO priešakinių pajėgų bataliono kovinės grupės, dislokuotos Lietuvoje, komanda. Svečiai iš Čekijos ir Nyderlandų papasakojo apie savo dalyvavimą NATO operacijose ir misijose, NATO svarbą Lietuvai ir kitoms regiono šalims. Svečiai džiaugėsi smalsiu gimnazijos jaunimu, noriai dalinosi savo žiniomis ir patirtimi, atsakinėjo į klausimus. Gimnazistai aktyviai dalyvavo protmūšyje ir didžiavosi iškovotais prizais. Už iniciatyvą surengti šį susitikimą dėkojame anglų kalbos mokytojai Ritai Meškienei.

RUBRIKA: ŠIMTAS ĮDOMIŲ FAKTŲ APIE MŪSŲ MOKYKLĄ (tęsinys, pradžia Nr. 3 (124) 2023 m. lapkričio 30 d.)**42 faktas. M. K. Čiurlionio dailės būrelis**

1942 m. gimnazijoje dailės būrelį įsteigė čia dailės mokytoju dirbęs Česlovas Kontrimas ir pavadino M.K. Čiurlionio meno būreliu. Gabūs dailei mokiniai rinkdavosi kas savaitę, vėliau pradėta rengti parodėles. Mokiniai praktiškai ir teoriškai buvo supažindinami su piešimu, akvarele, kompozicija, dekoratyviniu menu ir meno istorija. Iškilmingom progom būrelis ruošė transparentus, plakatus, lozungus, buvo analizuojami gaunami meno žurnalų leidiniai. Mokyklos vestibulyje vitrinoje buvo leidžiamas būrelio iliustruotas sienlaikraštis „Menas“. Geriausi mokinių piešiniai buvo premijuojami. Kartais nariai rinkdavosi vadovo bute Laižuvos gatvėje dviejų aukštų buv. Kutkienės namuose. Iš pradžių į būrelį įstojo 30 narių. Būrelyje pirmuosius savo žingsnius į meno pasaulį žengė

dailininkai Jonas Švažas, Mečislovas Ostrauskas, Bronė Valantinaitė-Jokūbonienė. Po metų išvykdamas iš Mažeikių, Č. Kontrimas būrelio vadovavimą perdavė būsimam tapytojui Jonui Švažui, kuris būreliui vadovavo iki 1943-1944 mokslo metų.

Atsisakė vadovavimo dėl silpnos sveikatos, mokydamasis paskutinėje klasėje. 1942-1947 m. būrelio nariai rašė metrašį.

Būrelio nariai buvo pasirašę memorandumą, kuriame pasižadėjo įsipareigoti dailei: piešti, dalyvauti parodose. Tolesnė jų veikla parodė, kad priesakos gimnazistai laikėsi. Nuo pokario iki Atgimimo buvę būrelio nariai aktyviai dirbo meno labui. Būrelio narių užmojai buvo dideli, tačiau karo įvykiai sutrukdė kūrybinius ketinimus. Tačiau pamažu, sunkiomis okupacijos sąlygomis, būrelis tęsė savo darbą. Prie būrelio buvo įsikūrusi ir muzikos sekcija. Būrelio pirmininku buvo A. Gailius, muzikos sekcijos vadovu mokinyš V. Klova. Dar būreliui yra vadovavusi B. Valantinaitė. Būrelis gyvavo iki 1946 metų.

1942 m. kovo 31 d. būrelis suorganizavo M. K. Čiurlionio paminėjimą, o gegužės mėnesio pirmąjį sekmadienį, kultūros salėje Stoties gatvėje, - savo ir mokytojo Č. Kontrimo kūrybos parodą.

1943 m. būrelyje buvo šie nariai: K. Liutkutė, A. Gailius, V. Gečas, A. Vilimas, Bigailaitė, J. Švažas (būrelio pirmininkas), Č. Kontrimas (būrelio vadovas), B. Valantinaitė, K. Jonušas, V. Skabeikis, A. Jonušaitė, B. Klova, M. Ostrauskas, Alf. Končius, Br. Vilimas, Ed. Arlauskas, A. Kišonas, V. Klova, A. Sprindys.

1959 m. gruodžio 5 d., švenčiant mokyklos 40-metį, mokyklos direktorė K. Jundulaitė kreipėsi į buvusį M. K. Čiurlionio meno būrelio narius-dailininkus, prašydama jų čia surengti kūrybinių darbų parodą. Iš viso buvo eksponuojama apie 100 darbų. Tai didelės tapybos drobės, skulptūros dirbiniai, grafikos spausdiniai, akvarelės, architektūros projektai. Savo darbus pristatė Jonas Švažas (tapyba), Bronė Valantinaitė (raižiniai, linograviūros kūriniai), Boleslovas Klova (taikomas menas, mozaika), Mečys Ostrauskas (portretas), Vilimas (akvarelė), Kazys Švažas (skulptūra), Algirdas Sprindys (Kauno miesto užstatymo projektas), V. Gečas (tapyba), F. Daukantas (skulptūra) ir kt.

2002 m. balandžio 19 d. buvo surengta būrelio 60 metų jubiliejinė paroda Mažeikių muziejuje.

43 faktas. Vasaros darbų ir poilsio stovykla „Vaivorykštė“

Tai tuometinės Mažeikių I-os vidurinės mokyklos mokinių stovykla, veikusi „Lenino keliu“ (Krakių) kolūkyje nuo 1975 iki 1982 metų. Stovyklavietė buvo įrengta Pauliankos pušyne. Pirmaisiais metais stovyklos viršininkė buvo mokytoja S. Meškauskienė. Berniukai gyveno palapinėse, mergaitės – kultūros namų salėje. Dviejose pamainose dirbo ir ilsėjosi apie 70 mokinių. Buvo surengti šie renginiai: LK-as „Kas geriau, skaniau, greičiau“, „Miško šventė“, ekskursija į Klaipėdą ir Palangą.

1976 m. kolūkis pastatė 5 stacionarius namelius ir administracinį pastatą – štabą. Tais metais trijose pamainose (jų trukmė po 24 d.) dirbo ir ilsėjosi jau 150 mokinių; jiems vadovavo S. Meškauskienė.

Berniukai dirbo prie šienapjūtės, rinko nuo laukų akmenis. Už gerą darbą stovykla pateko į geriausių respublikoje darbo ir poilsio stovyklų dešimtuką. 1977 m. dirbo 3 pamainos ir mokytojai K. Miceikienė, A. Kaminskas ir S. Meškauskienė. Pirmoje pamainoje dirbo ir poilsio dešimtokai, antroje – devintokai, trečioje – aštuntokai (būsimieji, nes buvo perkelti į aukštesnę klasę tik atidurbę stovykloje). Kolūkis organizavo

moksleiviams ekskursiją į Latviją ir Estiją. Stovykla vėl pateko į geriausių stovyklų respublikoje dešimtuką.

1978 m. pastatytas dar vienas 15 vietų namelis; pasikeičia pamainų dalyvių amžius, nes 10 kl. berniukai kasmet vyksta į karinę stovyklą, tai pirmieji stovyklauja devintokai, antrieji – dešimtokai, tretieji – aštuntokai. Pamainos sutrumpinamos iki 13 dienų dešimtokams, aštuntokai ir devintokai dirba po 24 d. Iš viso stovykloje dirbo ir ilsėjosi 240 mokinių. Stovyklai vadovavo mokytojas A. Žičkus, dirbo mokytojai A. Liauba, A. Penikaitė. Nuo 1979 m. buvo organizuojamos jau 4 pamainos, kadangi didėjo norinčių mokinių skaičius dalyvauti stovykloje. Tais metais dirbo ir ilsėjosi 276 mokiniai.

1980 m. pastatomas dar vienas stacionarinis namelis. Namelių pavadinimai: „Braškės“, „Undinės“, „Velnikštės“, „Nykštukai“, „Paskenduolės“ ir kt. Stovykloje buvo 320 mokinių. Buvo surengti renginiai: susitikimas su skestančiųjų gelbėjimo draugijos rajono komiteto pirmininko pavaduotoja E. Ungeitiene, vakaronės disputai „Aš draugų akyse: Gerai mokytis, gerai dirbti tavo pareiga“, „Meilė profesijai – kelias į meistriškumą“, naktinis žaidimas „Sugauk desantininką“, konkursas „Iš pasakų skrynelės“. Mokiniai rinko vaistažoles, prižiūrėjo skruzdėlynus, surišo 4500 šluotelių žvėreliams. Stovyklai vadovavo mokytojai E. Žemgulienė, J. Žičkus, A. Kaminskas.

Nuo 1981 m. sumažėjus I vid. m-kloje mokinių skaičiui, pereita vėl prie trijų pamainių (trečioje pamainioje dirbo ir išsėjęs aktyvistai). 1982 m. pastatomas dar vienas namukas, vietoj I vid. m-klos mokinių darbo ir poilsio stovyklos „Vaivorykštė“ pradeda poilsiauti V vid. (dabar Senamiesčio) mokyklos mokiniai ir įkuriama stovykla „Vėtrungė“. Kadangi stovykla veikė sovietmečiu, tai nemažai veiklų buvo susieta ir su to meto pasaulėžiūra – vyko soc. lenktyniavimas, buvo organizuojami

susitikimai su karo dalyviais, ruošiami propagandiniai stendai, paskaitos apie Sovietų Sąjungos konstituciją, užsienio politiką ir kt. Tačiau mokiniams stovykla patiko, nes vykdė diskotekos, kitokios linksmybės, buvo galima maudytis Ventoje.

44 faktas. Berniukų ir mergaičių klasės

Lietuvoje anksčiau veikė atskiros mergaičių ir berniukų mokymo įstaigos. Valstybinės vidurinės mergaičių mokyklos veikė nuo 1860 m. Vilniuje ir Kaune, o nuo 1896 m. – ir Šiauliuose. Kauno S. Nėries vidurinė mokykla buvo mergaičių gimnazija. 1923 m. „Saulės“ rūmuose įkurta pirmoji Lietuvoje mergaičių progimnazija, kurioje mokėsi 27 mokinės. 1927 m. įkurta „Aušros“ mergaičių valstybinė

gimnazija, kuri veikė iki 1940 metų. Kaune veikė ir „Aušros“ berniukų gimnazija.

Dar 1908 m. miestiečiai ėmėsi iniciatyvos, kad Mažeikiuose būtų įsteigta aukštesnio tipo mokykla – gimnazija. Tačiau tuo metu nebuvo lemta tokia mokyklą atidaryti. Turtingesni ūkininkai, įvairūs verslininkai savo vaikus tolimesniam mokymui vežė į Šiaulių, Telšių, Liepojos gimnazijas. Tai nebuvo taip paprasta vaikams ilgesniam laikui išvežti iš namų, atitrūkti nuo šeimos ir ūkio darbų. Todėl 1914 m. vasario mėn. buvo surengtas susirinkimas gimnazijos reikalams apsvastyti. Iš pradžių buvo nutarta įkurti berniukų gimnaziją ir tam sudarytas mokyklos steigimo komitetas. Tuo metu buvo planuojama atidaryti dvi gimnazijas – Žagarėje ir Mažeikiuose. Mokyklų atidarymui reikėjo surinkti reikiamą pinigų sumą. Žagarės gimnazijos steigimo komitetas sugebėjo surinkti apie 25 tūkst. rub., todėl gimnazija ten ir įsteigta. Mažeikių gimnazijos steigimo komitetas surinko tik 10-12 tūkst. rub., tačiau tokia pinigų suma buvo per maža ir todėl apsiribota nuo rudens miesto prekybos mokyklą perorganizuoti į komercijos mokyklą, kurioje mokėsi ir berniukai, ir mergaitės.

Tačiau tokios mokyklos tarpukariu išnyko, nes bendros mokyklos buvo tiesiog pigesnės sunkiai besiverčiančiai Vyriausybei. Gimnazijose buvo įkuriamos atskiros berniukų ir mergaičių klasės. Mokykloje visi vaikai mokomi pagal tą pačią programą, tačiau vadovaujamas prielaida, kad mergaitės gali labiau sutelkti dėmesį, jį ilgiau išlaikyti, joms tarp užduočių reikia mažiau pertraukų, tačiau taip pat reikia ir tylos. Tuo metu berniukai, manoma, efektyviai mokosi ir nedideliame triukšme.

Nuo 1935 m. rugsėjo 1 d. iki 1945 m. kasmet Mažeikių gimnazijoje buvo sudaromos atskiros berniukų ir mergaičių klasės. Šių auklėtojai buvo – berniukų klasei – mokytojas vyras, ir mergaičių klasei – moteris mokytoja. 1936-37 m.m. buvo sudarytos dvi tokios klasės – trečiųjų (berniukų kl. – 43, mergaičių kl. – 40 mokinių) ir ketvirtųjų (berniukų kl. – 33 mokiniai, mergaičių kl. – 27 mokinės), 1938-39 m. m. – trys (pirmųjų, penktųjų ir šeštųjų), 1939-1940 m.m. veikė trys (pirmųjų, penktųjų ir šeštųjų), 1941-1942 m. m. net penkios, tarp jų buvo ir viena mišri; 1944-1945 m. m. – buvo keturios tokios klasės. Vėliau tokio klasių skirstymo atsisakyta.

45 faktas. Pastato fasadinės pusės ornamentas - kopija. O kur originalas?

Turbūt visi esate pastebėję virš pagrindinio įėjimo į gimnaziją, tarp antro ir ketvirto aukšto langų esantį ornamentą. Istorija tokia. 1955 metais buvo pastatytas šis gimnazijos pastatas ir gruodžio 26 d. mokykla jame pradėjo darbą. Vykdant apdailos darbus, fasadinėje pusėje įmontuoti šeši ornamentai, iš jų trys yra kvadrato formos tarp antro ir trečio aukšto langų, o tarp trečio ir ketvirto aukšto langų trys mažesnės, bet apskritos formos. Du šoniniai kvadrato formos ornamentai yra tokie patys. Centriniam ornamente yra pavaizduota atversta knyga, jos apačioje 1955 metai, o virš knygos penkiakampė žvaigždė. Šoniniuose ornamentuose pavaizduota pražydusi lelija. Trys mažesnės apskritos figūros tarp trečio ir ketvirto aukšto langų simbolizuoja prasiskleidusį žiedą. Apskritimas dažnai simbolizuoja tobulumą, amžinybę, saulę ar dangų, o kvadratas gali simbolizuoti stabilumą, tvarką, žemę ar keturis pasaulio šalis. Šis ornamentas yra puikus geometrinio dizaino pavyzdys. Jis yra sudėtingas ir detalai išpjaustytas, o jo elementai yra išdėstyti tvarkingai ir harmoningai.

2011 m. pavasarį buvo vykdomi pastato fasadinės pusės apšiltinimo darbai. Sienos buvo uždengtos storu apšiltinamos medžiagos sluoksniu, nutinkuotos ir

nudažytos.

Visa šita autentiška puošyba

atsidūrė po

apšiltinimo danga. Nuimti ją nebuvo galimybių, nes būtų sutrupėjusi, suskilusi ir sugadinta. Siekiant išlaikyti pastato autentiškumą, technologų mokytojas Raimondas Milėška 2011 m. iš pustplasčio padarė tikslią buvusio ornamento kopiją, kuri dabar ir yra uždėta ant sienų viršaus, o po jomis liko senasis ornamentas. Tikėtina, kad permainingi orai ir laikmetis nesunaikins jo visiškai, o gimnazijos pastatas ir toliau dar ne vieną dešimtmetį džiugins savo išskirtiniu puošybos elementu.

BIBLIOTEKOS SKILTIS

Storos knygos ir aš: draugai ar priešai?

Koks jūsų santykis su storomis knygomis? Ar jas mėgstate, o gal visgi renkatės mažesnės apimties kūrinius? Ar džiaugiatės, galėdami įsijausti į smulkmeniškai išplėtotą istoriją, o gal jums tokios prailgsta, pabosta?

Turbūt storiausia mano perskaityta knyga yra **Harataschwili, Nino. Aštuntas gyvenimas (Brilkai)**.

Knygoje yra net 957 puslapiai. Skaitant ją, buvo šiek tiek nepatogu laikyti rankoje, tačiau turinys įsimenamas ilgam. Knygos žanras – istorinė šeimos saga.

Iš Sakartvelo kilusios rašytojos Nino Haratischwili romanai „Aštuntas gyvenimas (Brilkai)“ sukėlė daug šurmulio literatūros pasaulyje. Vokiškai parašytas, į lietuvių kalbą Vilijos Gerulaitienės išverstas romanas pasakoja apie XX amžiaus pradžioje Tbilisyje gyvenančią Jašių šeimą, kuriai sėkmę atnešė ypatingas karšto šokolado receptas. Istorinio epo gijos driekiasi nuo Tbilisio, Sankt Peterburgo, Maskvos iki Berlyno, Vienos ir Londono, o pagrindinės herojės lūpomis pasakojama apie didelę, bet pasmerktą meilę, kuri lyg šokoladas – iš pradžių kvaitulingai saldus, paskui apkarsta.

Dvylikametė Brilka dega noru sužinoti praeitį, bet jos niekas iš likusių gyvų giminės asmenų nenori atskleisti, labiau stengiasi pamiršti, o ne gaivinti prisiminimus. Kiek skausmo ir negandų slypi šeimos istorijoje, jeigu nuo jos norisi pabėgti? Kaip gyventi motinos ir tėvo neturinčiai mergaitei, kai supantis pasaulis nėra draugiškas, o ji nežino, kas tokia yra?

Norėdama išsaugoti knygos paslaptį, daugiau siužeto nepasakosiu, bet rekomenduoju ją perskaityti šeimos sagų mylėtojams.

Savo įspūdžiais apie tai, kaip sekėsi perskaityti didelės apimties klasikinį kūrinių, pasidalijo **Evelina Domeikaitė**, II c klasės mokinė.

Storiausia mano perskaityta knyga – **F. Dostojevskio romanas „Nusikaltimas ir bausmė“**, kurioje beveik 600 puslapių. Šeštoje klasėje tapau „apsėsta“ klasikinės literatūros: dieną naktį krimtau knygas lyg alkana, pasiutusi žiurkė, nuolat bėgiodama po bibliotekų ir knygynų lentynų labirintus, ieškodama šviežios, naujos „aukos“, kol vieną dieną, būdama aštuntokė, mokyklos bibliotekos pačiame tamsiausiame kampelyje, greta enciklopedijų ir atlasų, pastebėjau ne savo vietoje padėtą knygą, kuri, rodos, tiesiog „klykė man“, kad ją paaimčiau. Sugundyta aplinkybių, nusprendžiau išbandyti save skaitydama šią „storulę“ ir nunešiau knygą bibliotekininkei, kad užregistruotų. Ši keistai pasižiūrėjo į mane ir nustebusiu balsu paklausė: „Evelina, tu rimtai..?“ Na, aišku, galų gale knygą gavau ir laiminga su F. Dostojevskio romanu grįžau namo.

Skaičiau šią knygą apie pusmetį, net gėda prisipažinti. „Žvėriškai“ sudėtinga buvo suvokti, kas vyksta. Be to, vardus painiojau su pavardėmis, neperpratau veikėjų elgesio motyvų. Tačiau perskaičius knygą, viskas nušvito, pagaliau susidėliojo į vietas. Tarp kitko, tikrai nerekomenduočiau aštuntokui kibtį į F. Dostojevskio kūrybą...

Kuo patraukė, kuo man įsiminė ši knyga? Įprastai esu labai nekantri, negaliu pakęsti literatūroje smulkaus detalumo. Man sunku nusėdėti vienoje vietoje, nuolat reikia veiksmo ar intrigos, antraip padėdau knygą į šoną... Tačiau skaitydama „Nusikaltimą ir bausmę“, nepatyrčiau jokio susierzinimo dėl ištėtų dialogų ar scenų, netgi gailejau versdama paskutiniuosius knygos puslapius. Raskolnikovo vidinis pasaulis mane įtraukė ir nepaleido, darėsi sunku atskirti – kur realybė, o kur tik vaizduotės šmaikštūs žaidimai. Pergyvenau žmogžudystę kartu su juo, vaikštinėjau po tamsias ir niūrias Sankt Peterburgo gatves, klausiausi Marmeladovo nesibaigiančio „pamokslo“ – žodžiu, įsiliejau į knygą, tapau jos dalimi, veikėjų išgyvenimai man tapo artimi, todėl nepastebėjau, kaip laikas prabėgo. Jeigu turėčiau išskirti vieną įsimintiniausią tiesą, kurią suvokiau iš šios istorijos, tai tikriausiai būtų ši: „*Nesame tokie nuostabūs, kaip manome*“.

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

Respublikinių olimpiadų, konkursų dalyviai, laimėtojai

Lietuvos bendrojo ugdymo mokyklų 8-9 klasių mokinių užsienio rusų kalbos olimpiada „Linksmi, išradingai, turiningai“.

Komanda (Ignas Voveris, I a, Elinga Bigailaitė, I d, Artiom Safar Zadė, I e) – III vieta.

Komanda (Marius Krakys, I a, Luka Kačinskaitė, I a, Dominykas Memys, I a) – diplomai už puikias žinias ir platų akiratį protų mūšyje „Ką žinai apie M. K. Čiurlionį“

Akademiko Jono Janickio konkursas

Lukas Janušas, III e, pakviestas į II etapą

Regioninis dailės konkursas „Muzika dailėje“

I vieta, Ugnė Bartkutė, II b

II vieta, Guoda Straupaitė, I

Rasa Pudžiuvytė, I, Nominacija už įdomų kompozicinį sprendimą ir sukurta nuotaiką.

Mokytoja Asta Milėškienė.

MEPA veiklos

Balandžio 16-ąją MEPA jaunieji ambasadoriai dalyvavo esamekartu.eu platformos renginyje – vebinare anglų kalba “Making a Difference Through Electoral Participation: Youth Engagement in the European Parliament Elections”. Moderatoriai TATYANA HILSCHER-BOGUSSEVICH bei MICHAEL LIDAUER, lektoriai RAREŠ VOICU, HENDRIK NAHR ir ANA VALIENTE apžvelgė jaunimo išitraukimo galimybes, pabrėžė jaunų žmonių dalyvavimo politiniuose procesuose bei balsavimo teisės nuo 16 m. svarbą. Kodėl svarbu balsuoti EP rinkimuose? Koks yra mano balso poveikis? Tai tik dalelė klausimų, kurių atsakymus galėjo išgirsti renginio dalyviai. Džiaugiamės, jog esamekartu.eu platforma sukuria galimybes dalyvauti tarptautiniuose renginiuose! Kviečiame visus, turinčius balso teisę, ją pasinaudoti birželio 9-ąją Europos Parlamento rinkimuose!

Lukas Janušas ir Kristina Mackelaitė, MEPA jaunieji ambasadoriai

Balandžio 10 dieną gimnazijoje, Europos Parlamento biuro Lietuvoje iniciatyva, vyko regioninis MEPA renginys „Kam ir kodėl turime mokytis jei yra dirbtinis intelektas?“. Renginyje dalyvavo gausus būrys MEPA aktyvistų iš Skuodo Pranciškaus Žadeikio, Akmenės ir Mažeikių „Gabijos“ ir Merkelio Račkausko gimnazijų. Susirinkusiuosius dainomis pasitiko gimnazijos merginų ansamblis „Incanto“ ir „Bros“ vaikinų grupė, sveikinimo žodį tarė gimnazijos direktorė A. Žukauskienė.

Renginyje buvo gvildenamos svarbios nūdienos aktualijos. Viena iš jų – Lietuvos narystės Europoje Sąjungoje 20 metų sukaktis. Renginio moderatorius, MEPA jaunas ambasadorius Rokas Slančiauskas, įvardijo esminius pokyčius įvykusius Lietuvoje po įstojimo į ES ir konstatavo faktą, kad dažnai tuos laimėjimus mes priimame, kaip duotybę. O kokią Lietuvą ir ES jaunimas mato dar po dvidešimties metų?

Atsakydamos į šitą klausimą renginyje dalyvavusios MEPA komandos pateikė įvairiausių įžvalgų.

EP biuro Lietuvoje vadovė Daiva Jakaitė gimnazistus supažindino ne tik EP priimtais sprendimais, bet ir pateikė daug praktiškų patarimų birželio 9 dieną pirmą kartą dalyvausiantiems Europos Parlamento rinkimuose.

Gyvenimas XXI amžiuje jau nebeįsivaizduojamas be dirbtinio intelekto. Lektoriaus Šarūno Dignačio pranešimas „Kam ir kodėl turime mokytis jei yra dirbtinis intelektas?“ prikaustė renginio dalyvių dėmesį. Tariame nuoširdų ačiū EP biuro darbuotojams už puikų renginį, už galimybę augti, tobulėti ir pažinti!

Silva Paulauskienė, istorijos mokytoja

Humanitarų akademijos veiklos

Prieš šv. Velykas Merkelio Račkausko gimnazijos Humanitarų akademijoje vyko paskutinė sesija – profesoriaus Alfredo Bumblauskio paskaita „Kas yra lietuviškoji tapatybė?“ Sužinota ir patirta ne tik apie lietuviškosios tapatybės sudėtingumą, bet ir apie sąmoningumą, gal net drąsą žiūrėti ir matyti plačiau ir giliau, nes juk kritinis mąstymas, kaip proto veiksmas, – tai žiūrėjimas iš įvairių taškų, dažnai ir nepatogių, o ne galutinės tiesos iškalimas. Manau, gavom daug impulsų pamąstymui. Ir dar laisvės gūsį.

Balandžio 9 dieną būrelis mūsų gimnazijos ir Sedos gimnazijos Humanitarų akademijos narių lankėsi Kaune. Pagrindinis tikslas VDU profesoriaus Gintauto Mažeikio paskaita „Kaip filosofas perskaito Gėtės FAUSTĄ?“. Tai buvo paskutinė šių mokslo metų paskaita – patyrimas, kaip per personažo simboliką pažvelgti į Vakarų pasaulio istorinę raidą ir savivoką. Prieš paskaitą šiek tiek pasižvalgėm po universiteto erdves – sužavėjo. Filosofijos katedros vedėjas Mantas Antanas Davidavičius glaustai papasakojo apie tai, ką veikia filosofai.

Popiet dar viena patirtis – Kauno dramos spektaklis „Kauno pavasaris '72“: kaip jaunam žmogui reflektuoti praeitį (istoriją)? ar tik vadovėlio faktai yra tikroji istorija? koks laikas buvo šeštas – septintas XX amžiaus dešimtmečiai?

Virginija Aurylaitė, Humanitarų akademijos veiklų koordinatore, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

RUBRIKA: ŠIMTAS ĮDOMIŲ FAKTŲ APIE MŪSŲ MOKYKLĄ (tęsinys, pradžia Nr. 3 (124) 2023 m. lapkričio 30 d.)**46 faktas. Kur mokiniai sportavo?**

Mažeikiuose įsteigus aukštesniąją mokyklą, mokiniai per pertraukas išbėgdavo į kiemą pažaisti įvairių liaudiškų žaidimų, tačiau intensyviau sportuoti nebuvo sąlygų, nes mokykla neturėjo jokio aikštyno. Pirmaisiais metais mokiniams gimnastiką dėstė mokyklos vedėjas Petras Bimba. Sąlygos sportinei veiklai pagerėjo, kai mokykla įsikūrė buvusios cerkvinės mokyklos name, prie kurio buvo nemažas kiemas. Be to, prie geležinkelio esančiame name buvo paskirta patalpa sporto salei. Mokykla šias patalpas nuomojo iš Gelžkelio valdybos. Tuo metu kūno kultūros pamokas dėstė Jurgis Gvildys, Vladas Banevičius, Anastazija Laukytė. Nuo 1925–1926 m. m. kūno kultūra buvo dėstoma atskirai mergaitėms ir berniukams, dirbo du mokytojai.

1937 m. spalio 10 įkurta fizinio lavinimo kuopa, kuriai vadovavo mokytoja Alina Jagutienė. Kuopa turėjo 92 narius. Jai priklausė septynios krepšinio, viena futbolo, keturios tinklinio ir viena rankinio komandos. Naudojosi nuosava sale ir krepšinio aikšte, o futbolo aukšte nemokamai leido naudotis Tumo Vaižganto pradinė mokykla. Tais metais žaidimų aikštelė buvo 3328, teniso aikštelė – 680 kv. m. dydžio. 1939 m. spalio mėn. kuopai jau priklausė 104 nariai. Žiemos sporto reikalams mokykla naudojo miesto parko baseiną.

Uždarius mokinių bažnytelę, pirmosios ir antrosios okupacijos metais ji buvo paversta sale. Mokiniai dar sportavo miesto parke, kuris buvo vadinamas Karvių sodu, taip pat mokyklos kieme

1942 m. gimnazija nuomojo Laisvės g. 12 namą. Čia buvo tik kiemas ir aikštelė (apie 2350 kv. m. dydžio) mokinių laisvalaikiui ir sporto pratimams. Vasario 16-os g. Nr. 7, buvusiam Stasio Dakinevičiaus namų antrame aukšte buvo salė kūno kultūros pamokoms ir įvairiems gimnazijos viešesnio pobūdžio renginiams, minėjimams, paskaitoms ir t.t. organizuoti.

Sąlygos sportinei veiklai pagerėjo kai buvo pastatytas dabartinis mokyklos pastatas. Jo plačiuose koridoriuose sportavo pradinės klasės, o vyresnės prie mokyklos esančioje aikštėje ir parko stadione. 1965 m. nugriovus bažnytelę, pastatyta nauja sporto salė. Mokiniai sportavo mokyklos stadione, didesni renginiai vyko miesto parko stadione. 2010 m. prasidėjo gimnazijos renovacija. Pirmajame renovacijos etape buvo atnaujinta sporto salė ir ji atitinka visus standartus. Salė išklota natūraliu parketu, Mažeikių rajono savivaldybė nupirko kėdutes žiūrovų balkone. Prie salės įrengtos modernios dušo patalpos, tualetai. Vėliau sutvarkytas ir sporto aikštynas. 2018 metais jis išklotas nauja dirbtine danga, pastatyti nauji vartai, 2020 m. iš projekto gautomis lėšomis stadione įrengti nauji treniruokliai.

47 faktas. Lietuvių choreografijos pirmtakė

Mūsų gimnazijoje nuo 1929 m. iki 1930 m. balandžio mėn. dirbo vėliau garsi choreografė Marija Baronaitė-Grėbliūnienė. Ji dėstė kūno kultūrą, buvo mergaičių sporto kuopelės globėja, mokyklos knyginkė.

Marija Baronaitė gimė 1908 m. sausio 5 d. Vilniuje. 1926 m. baigusi Panevėžio mergaičių gimnaziją, išvyko į Rygą pas dėdę Petrą Varžinską, kuris sutiko ją leisti toliau mokytis. Vietoje numatytų odontologijos studijų ji pasirinko fizinį auklėjimą ir įstojo į Rygos fizinio auklėjimo institutą, kurį baigė 1929 m. pirmąja mokine.

Jaunai besikuriančiai Lietuvos valstybei labai stigo kvalifikuotų mokytojų, tad vasaros atostogų metu Palangoje mokytojams buvo rengiami pasitobulinimo kursai, į kuriuos Švietimo ministerijos kviečiama iš Rygos atvykdavo M. Baronaitė. Ji dėstydavo ritminę gimnastiką ir plastiką. Žiemą vakarais turėdavo pamokų Rygoje veikiančioje gimnazijoje. Baigusi Fizinio auklėjimo institutą, pradėjo dirbti Mažeikių gimnazijoje, bet labai greitai Švietimo ministerija pasiūlė jai tęsti studijas ir tobulintis Austrijoje. Ji studijavo Vienos ir

Graco universitetuose. 1935 m. M. Baronaitė buvo pakviesta lektore į Kauno aukštuosius kūno kultūros kursus. 1935 m. vasarą stulbinantį pasisekimą pelnė pirmasis lietuvių šokėjų pasirodymas Londono tarptautiniame liaudies šokių festivalyje paskatino ją susidomėti lietuvių liaudies šokiu. M. Baronaitė vadovavo Tautinių šokių ir žaidimų kabinetui, įsteigiam prie Kūno kultūros rūmų, aktyviai dalyvavo Tautinių šokių draugijos veikloje, lietuviško šokio moko Aukštųjų kūno kultūros kursų klausytojus, vėliau Vytauto Didžiojo universiteto ir Vilniaus universiteto studentus.

M. Baronaitės parengti šokėjai susilaukė visuotinio pripažinimo tarptautiniuose šokių festivaliuose ir sąskrydžiuose Londone (1937, 1939), Hamburge (1938) ir Prahoje (1938). Sėkmė lydėjo ir jos parengtus JAV tautinių šokių kolektyvus, kurie dalyvavo Niujorke surengtos pasaulinės parodos Lietuvos dienos meninėje programoje 1939 m. rugsėjo 10 d. M. Baronaitė buvo pirmoji (1941–1943) Liaudies dainų ir šokių ansamblio (dabar „Lietuva“) baletmeisterė. Jos pastangomis pradėjo formuotis lietuvių sceninio šokio mokykla. Karo audrų nublokšta į Australiją, ji nepamiršo šokio, drauge su Klaipėdos krašto tautinio šokio sambūrio vadove Brone Juškevičiūte-Lapiene tautiniam šokiui subūrė Australijos lietuvių vaikus ir jaunimą.

Daugelį, vadinamojo lietuvių tautinio šokio aukso fondo šokių – „Kepurinę“, „Blezdingėlę“, „Mikitą“, „Šustą“, „Sukčių“ ir kt. – palietė M. Baronaitės kūrejiška ranka. Vargu ar rasime tautinių šokių kolektyvą, kuris nebūtų šokęs jos sukurtą „Oželio“. Reta ir šventė, kurioje nebūtų šokamas „Kalvelis“, gimęs per pirmąją M. Baronaitės ir J. Švedo kūrybinį susitikimą 1936 m.

Paskutiniuosius keletą savo gyvenimo metų praleido vienvėję slaugos namuose mažai kieno lankoma ar prisimenama. Marija Baronaitė-Grėbliūnienė mirė 1998 m. gruodžio 22 d. Australijoje.

Gimnazijos mokytojai dalijasi patirtimi

Balandžio 2 dieną Klaipėdos Uostamiesčio progimnazijoje vyko respublikinė konferencija „Inovacijos, kompetencijos ir integracija įgyvendinant Erasmus+ programos patirtį“. Joje projektuose sukaupta patirtimi dalinosi mokytojai iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Mažeikių mokyklų, Klaipėdos universiteto projektų koordinatorės, informacinį pranešimą skaitė Švietimo mainų paramos fondo atstovė.

Šioje konferencijoje pranešimą „Erasmus+ programos patirtis: CLIL metodo taikymas įvairių dalykų pamokose“ skaitė chemijos mokytoja Aistė Daubarienė bei pranešimą „Skaitmeniniai įrankiai ir DI (dirbtinis intelektas) ugdyme ir įgyvendinant Erasmus+ projektus“ skaitė anglų kalbos mokytoja Irena Urbonienė.

Alumnų sugrįžimai

„Lėtais žingsniukais, tarsi į įskaitą ar rimtą atsiskaitomąjį darbą, lipau laiptais. Čia viskas sava, miela ir negali patikėti, kad jau prieš šešis metus baigiau šią gimnaziją. Šiandien kaip alumnė ateinu susitikti su III kl. gimnazistais ir būti jų mokytoja ekonomikos pamokoje. Pasidalinti savo karjeros patirtimi, padrašinti juos, kad viskas yra įmanoma, tik reikia degančių akių ir užsispyrimo“. Šias savo mintis mums išdėstė 2018 m. alumnė Kamilė Čijauskaitė, SEB banko darbuotoja, grįžusi į savo gimnaziją su gražia misija „100 istorijų: papasakok savo“. Ji pasidalino finansinio raštingumo žiniomis ir karjeros istorija. Gimnazistai aktyviai įsijungė į veiklas. Devinta pamoka užsitęsė. Neskubėjo gimnazistai skirstytis, buvo apie ką padiskutuoti. O kai Kamilė atsisėdo į savo buvusį suolą ir paprašė nusifotografuoti, supratau, kad visiems čia gera būti ir grįžti. Tegul dega mūsų gimnazistų akys noru tobulėti!

Rima Meldaikienė, ekonomikos mokytoja

(KI)Tokios pamokos

Balandžio 23 d. pirmų ir trečių klasių gimnazistams vyko integruota lietuvių k. ir literatūros, istorijos, pilietinio ugdymo, etikos ir teatro pamoka. Gimnazijoje svečiavosi Stalo teatro kolektyvas iš Vilniaus su spektakliu SIBIRO HAIKU.

Nauja paroda VIENO AUTORIAUS galerijoje

Balandžio 11 dieną VIENO AUTORIAUS galerijoje atidaryta Austėjos Gedvilaitės, II b klasės mokinės personalinė tapybos darbų paroda.

Asta Milėškienė, dailė mokytoja

Dėkojame II b klasės gimnazistui Justinui Vaizgėlai už puikią iniciatyvą ir jau antrą kartą mūsų gimnazijoje suorganizuotą krepšinio draftų turnyrą. Taip pat dėkojame rėmėjams „Mažeikių rajono krepšinio lygai – MRKL“.

ATOŠVAISTĖS REDAKCINĖ KOLEGIJA

Laimonas Terasius, direktoriaus pavaduotojas ugdymui,
Dalia Pranciulienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja,
Sigutė Mackevičienė, informacinių technologijų mokytoja